अथ सप्तममन्त्रमाह। "देवीस्तिस्रस्तिस्रो देवीः। पतिमिन्द्रमवर्द्धयन्। अस्पृक्षद्भारती दिवम्। रुद्रैर्यज्ञꣳ सरस्वती। इडा वसुमती गृहान् [४]। वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यज" इति। इडा सरस्वती भारतीत्येतास्तिस्रो देव्यः सप्तमानुयाजदेवताः। परस्परवियोगः कदाचिदपि नास्तीति विवक्षया पुनरपि तिस्रो देवीरित्युक्तम्। तास्तिस्रः पतिं पालकम् इन्द्रमवर्द्धयन् वर्द्धितवत्यः। तासां मध्ये भारती देवी दिवं द्युलोकम् अस्पृक्षत् स्पृष्टवती द्युलोके वर्त्तत इत्यर्थः। सरस्वती देवी रुद्रैः देवैः सहिता यज्ञमस्पृक्षत् अपालयदित्यर्थः। इडा देवी वसुमती धनयुक्ता भूत्वा गृहानस्पृक्षत् अपालयत्। तास्तिस्रो देव्यो वियन्तु पिबन्तु॥

अथाष्टममन्त्रमाह। "देव इन्द्रो नराशꣳसः। त्रिवरूथस्त्रिबन्धुरः। देवमिन्द्रमवर्द्धयत्। शतेन शितिपृष्ठानामाहितः। सहस्रेण प्रवर्त्तते। मित्रावरुणेदस्य होत्रमर्हतः। बृहस्पतिः स्तोत्रम्। अश्विनाध्वर्य्यवम्। वसुवने वसुधेयस्य वेतु यज" [५] इति। नराशंसशब्देनाष्टमानुयाजदेव उच्यते। स च परमैश्वर्य्ययोगादिन्द्रः। स च त्रिवरूथः त्रिविधसेनायुक्तः, त्रिबन्धुरः त्रिविधोन्नतः नतबलभावयुक्तः समीपवर्त्तिनी काचित् सेनात्युन्नता, ततो बहिर्भूता मध्यमा काचिदानता, ततोऽपि बहिर्भूता अधमात्यन्तमानता, तादृशो देवः प्रसिद्धमिन्द्रं देवं वर्द्धितवान्। स च नराशंसः शितिपृष्ठानां श्वेतपृष्ठानां गवां शतेन सहस्रेण चाहितः सर्व्वतो व्याप्तः प्रवर्त्तते। मित्रावरुणेत्